

UCHWAŁA NR XXXIII/261/2017

**Rady Gminy Łubianka
z dnia 18.12.2017 r.**

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu wraz z odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1875) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1369, poz. 1136, poz. 1370)

**Rada Gminy Łubianka
uchwała:**

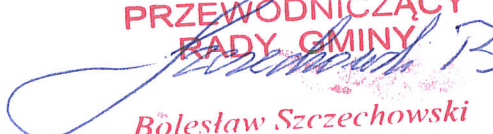
§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę z dnia 17 listopada 2017 r. Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu dotyczącą stwierdzenia nieważności uchwały Nr III/18/2002 Rady Gminy w Łubiance z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczenia wody i odprowadzania ścieków na terenie Gminy Łubianka wraz z odpowiedzią na skargę nie w pełni uwzględniającą jej zarzuty.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1, zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łubianka.

§ 4. Upoważnia się Wójta Gminy Łubianka do reprezentowania Rady Gminy Łubianka przed właściwym sądem administracyjnym lub do ustanowienia pełnomocnika procesowego, który będzie reprezentował Wójta Gminy Łubianka w przedmiotowej sprawie.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**

Bolesław Szczechowski

Załącznik do Uchwały Nr XXXIII/261/2017
Rady Gminy Łubianka z dnia 18.12.2017 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5
85- 035 Bydgoszcz**

Skarżący:

Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu
ul. Grudziądzka 45, 87-100 Toruń

Strona przeciwna:

Rada Gminy Łubianka
ul. Al. Jana Pawła II 8
87-152 Łubianka

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1369) w imieniu Rady Gminy Łubianka, przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu z dnia 17 listopada 2017r. (data wpływu 27 listopada 2017 r.) Sygn. akt PR Pa 193.2017 i wnoszę o:

1. oddalenie przedmiotowej skargi w całości.
2. zasądzenie od skarżącego na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych.
3. Przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela Rady Gminy Łubianka.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy Toruń Centrum – Zachód w Toruniu wniósł skargę o stwierdzenie nieważności uchwały nr III/18/2002 Rady Gminy w Łubiance z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, która w ocenie organu jest bezzasadna.

Odpowiedz zarzut 1:

Skarżący zarzuca uchwałę istotne naruszenie przepisów art. 7, art. 84 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej z dnia 2 kwietnia 1997 roku art. 7 ust. 1 pkt 3, art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie i gminnym oraz art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków poprzez wprowadzenie w § 20 pkt 3 odpłatności za przyłączenie do sieci wodociągowej poprzez przeniesienie kosztów zainstalowania urządzenia pomiarowego, którego zainstalowanie jest warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej na odbiorcę usług mimo braku podstawy prawnej do wydania aktu prawa miejscowego określającego taką odpłatność, przez co we wskazanym powyżej zakresie uchwała istotnie narusza prawo.

Zgodnie z art. 2 [Definicje] pkt 15 ustawy o zbiorowy zaopatrzeniu w wodę i zbiorowy odprowadzeniu ścieków urządzenie pomiarowe to „przyrząd pomiarowy mierzący ilość odprowadzanych ścieków, znajdujący się na przyłączy kanalizacyjnym”. Skarżący zarzuca uchwałę wprowadzenie w § 20 pkt 3 odpłatności za przyłączenie do sieci wodociągowej poprzez przeniesienie kosztów zainstalowania urządzenia pomiarowego, którego zainstalowanie jest warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej. Stwierdzenie to dowodzi błędnego rozumienia pojęć takich jak: przyłączy wodociągowe, przyłączy kanalizacyjne, wodomierz główny i urządzenie pomiarowe. W celu opomiarowania ilości pobranej wody na przyłączy wodociągowym montowany jest wodomierz główny natomiast do mierzenia ilości odprowadzanych ścieków montowane jest urządzenie pomiarowe. Skarżący zarzucając uchwałę we wspomnianym § 20 pkt 3 wprowadzenie odpłatności za przyłączenie do sieci wodociągowej poprzez przeniesienie kosztów zainstalowania urządzenia pomiarowego, którego zainstalowanie jest warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej pominął przepisy art. 15 [Budowa urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz przyłączenie do sieci] ustawy o zbiorowy zaopatrzeniu w wodę i zbiorowy odprowadzeniu ścieków. W tym artykule w ust. 3 ustawodawca wprost wprowadza przepis regulujący kwestie ponoszenia kosztów za: nabycie, zainstalowanie i utrzymanie wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego w brzmieniu – „Koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, urządzenia pomiarowego - odbiorca usług”. Należy stwierdzić, że Skarżący pominął również fakt powtórzenia w § 20 pkt 3 uchwały zapisów art. 15 ust. 3 ustawy. Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że uchwała

nie wprowadza odpłatności za przyłączenie do sieci, a jedynie w Rozdziale V – Warunki przyłączenia do sieci jednoznacznie określają zakres odpowiedzialność stron w kwestii ponoszenia kosztów przy wykonywaniu przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych znajdujący odzwierciedlenie w Ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Skarżący używa również w zarzucie do zapisów § 20 pkt 3 uchwały stwierdzenia, że zainstalowanie urządzenia pomiarowego jest warunkiem przyłączenia do sieci wodociągowej (błędna interpretacja definicji - powinno być - zainstalowanie urządzenia pomiarowego jest warunkiem przyłączenia do sieci kanalizacyjnej). Stwierdzenie to jest w sprzeczności do przepisu z art. 27 [Normy zużycia wody i odprowadzania ścieków] ust. 5 ustawy, który stanowi, że w razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie. Art. 27 ust. 1 ustawy określa sposób rozliczeń przy braku wodomierza głównego na przyłączy wodociągowym wówczas ilość wody dostarczonej do nieruchomości ustala się w oparciu o przeciętne normy zużycia wody. Przepisy art. 27 ustawy znalazły również odzwierciedlenie w zapisach regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w Rozdziale 4 – Sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach. Analizując zapisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków należy stwierdzić, że brak jest wynikających z nich przepisów, które warunkowałyby możliwości przyłączenia się do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej jedynie przy równoczesnym zainstalowaniu wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego.

Informuję równocześnie, że praktyką na terenie Gminy Łubianka jest rozliczanie ilości odprowadzanych ścieków jako równą ilości wody pobranej tj. bez wykorzystania urządzenia pomiarowego. Rejestr dostawców ścieków obejmuje ok. 800 przyłączy kanalizacyjnych. Wszyscy dostawcy ścieków rozliczają ilość odprowadzonych ścieków jako równą ilości wody pobranej. Brak jest chociażby jednego przypadku zainstalowania urządzenia pomiarowego na przyłączy kanalizacyjnym. Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest brak ponoszenia przez odbiorców usług kosztów zainstalowania urządzenia pomiarowego.

Odpowiedz zarzut 2:

Skarżący zarzuca uchwale również istotne naruszenie przepisów art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 19 ust. 2 ustawy z

dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz § 118 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki prawodawczej” poprzez powtórzenie w zapisach zaskarżonej uchwały regulacji ustawowych lub ich modyfikacji.

Uchwała nr III/18/2002 Rady Gminy w Łubiance z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków przyjęta została w pierwszych miesiącach obowiązywania Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki prawodawczej”. Praktyką ówczesną przy tworzeniu aktów prawa miejscowego było stosowanie powtórzeń regulacji ustawowych. Wynikało to z mniejszej niż obecnie dostępności mieszkańców do aktów rangi ustawowej (brak powszechnego dostępu do internetu) oraz stosunkowa łatwość w dostępie do aktów prawa miejscowego. Powtórzenia czyniły akt prawa miejscowego przejrzystym i wyczerpywały niezbędny zakres regulacji oraz nie wprowadzały zapisów, które oddziaływałyby niekorzystnie na prawa i obowiązki mieszkańców gminy.

W treści przedmiotowego rozporządzenia nie określono w sposób wyraźny obowiązku stosowania „Zasad techniki prawodawczej”.

Zgodnie z art. 85 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Oznacza to, że każde działanie organów jednostek samorządu terytorialnego musi znajdować uzasadnienie w regulacjach aktów normatywnych wyższego rzędu i musi być z nimi zgodne. Wprowadzając kryterium zgodności z prawem, ustawodawca nie postanowił, że dotyczy to tylko zgodności z regulacjami ustawowymi. Biorąc pod uwagę racjonalność działania ustawodawcy, należy przyjąć, że miał on na myśli zgodność ze wszystkimi aktami normatywnymi wyższego rzędu, mianowicie regulacjami obejmującymi swoim zakresem kwestie, o których stanowi organ jednostki samorządu terytorialnego w danej uchwale. Ustawodawca przyznając wojewodzie kompetencję nadzorczą przewidział dwa rodzaje naruszeń prawa w aktach prawa miejscowego - istotne oraz nieistotne. W przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru, na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, nie stwierdza nieważności aktu prawa miejscowego, a jedynie ogranicza się do wskazania, że akt ten wydano z naruszeniem prawa. Istotne naruszenie prawa związane jest natomiast z sankcją nieważności całego aktu prawa miejscowego bądź też jego części.

Wojewoda jako organu nadzoru badając zapisy uchwały nr III/18/2002 Rady Gminy w Łubiance z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie kryterium zgodności z prawem nie stwierdził naruszenia prawa w przedmiotowym akcie prawa miejscowego.

Teza wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 7 grudnia 2016 r. II SA/Gl 1064/16 (LEX nr 2187693) wskazuje, że niezastosowanie zasad techniki prawodawczej nie stanowi o naruszeniu prawa i brzmi - Zasady określone w *rozporządzeniu z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej"* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 283 z późn. zm.) jako zbiór dyrektyw skierowanych do prawodawcy wskazujących, jak poprawnie wyrażać normy prawne w przepisach prawnych i jak je grupować w aktach normatywnych, nie mogą służyć ocenie ważności obowiązującego prawa. Naruszenie tych zasad nie wywołuje z mocy prawa żadnych ujemnych skutków dla oceny legalności utworzonych w ten sposób aktów prawnych.

Uwzględniając powyższe, wnoszę jak na wstępie.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Bolesław Szczechowski
Bolesław Szczechowski

Załączniki:

- 1) Skarga Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu z dnia 17 listopada 2017 r.
- 2) Uchwała Rady Gminy Łubianka Nr XXXIII/261/2017 w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum – Zachód w Toruniu wraz z odpowiedzią na skargę,
- 3) Odpis odpowiedzi na skargę z załącznikami.